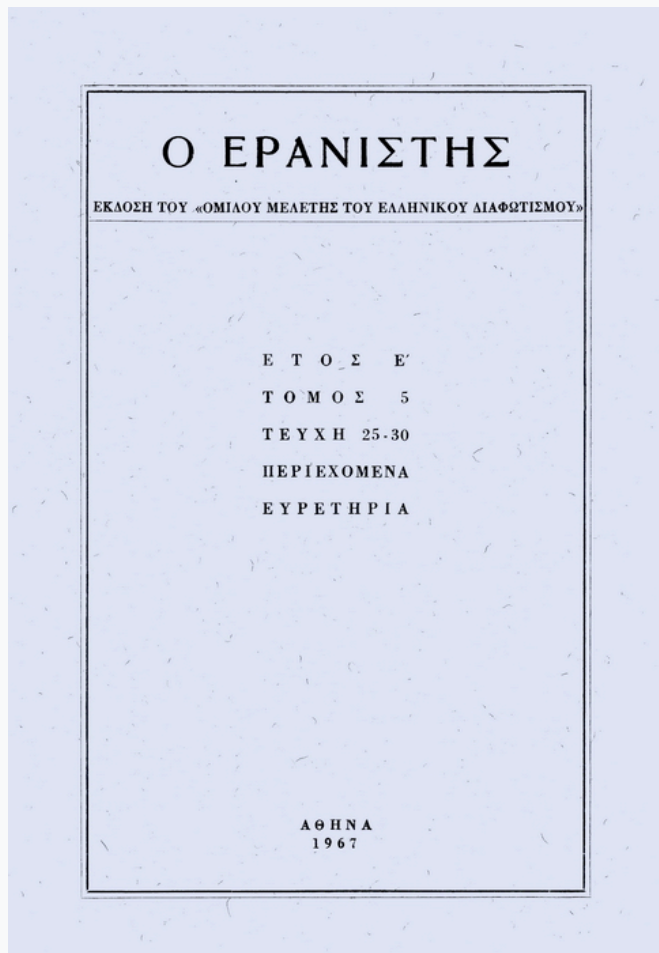

The Gleaner

Vol 5 (1967)

Αρχείο φωτογραφιών

Αικατερίνη Κουμαριανού

doi: [10.12681/er.10503](https://doi.org/10.12681/er.10503)

Copyright © 2016, Αικατερίνη Κουμαριανού

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Κουμαριανού Α. (2016). Αρχείο φωτογραφιών. *The Gleaner*, 5, 142–143. <https://doi.org/10.12681/er.10503>

ΑΡΧΕΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ

Ἡ δημιουργία ἀρχείου προσωπογραφιῶν ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὶς πρῶτες μέριμνες τῶν συνεργατῶν τοῦ Κέντρου Νεοελληνικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Β.Ι.Ε. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ κιόλας τῆς λειτουργίας του. Ἡ ζήτηση ἀποσκοποῦσε στὴ μεθοδικὴ συγκέντρωση μικροφωτογραφιῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν παρουσία τους σημάδευαν, μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, τὴ ζωὴ τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ: λόγιοι, συγγραφεῖς καὶ ἐπιστήμονες, κληρικοὶ, πολιτικοί, καλλιτέχνες κ.ἄ., ὅσοι συνετέλεσαν στὴν διαμόρφωση καὶ στὴν προαγωγή τοῦ νέου ἑλληνικοῦ βίου καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, μποροῦσαν νὰ συμπεριληφθοῦν στὸ ἀρχεῖο προσωπογραφιῶν. Δὲν ὑπῆρχε παρὰ ἕνα κριτήριον γιὰ νὰ ὑπαγορευεῖ τὴν ἔνταξή τους: νὰ εἶχαν κάπου καταχωρισθεῖ οἱ δραστηριότητές τους, νὰ εἶχαν συνεπῶς ξεπεράσει τὸ ἀτομικὸ φθάνοντας στὸ ἔθνικὸ ἐπίπεδο. Μὲ ὅλα αὐτὰ γίνεται φανερὸ ὅτι ἡ ἐργασία δὲν ἀπέβλεπε σὲ κανενὸς εἶδους ἀποτίμηση καὶ ἀξιολόγηση τῶν προσώπων προκειμένου νὰ προχωρήσει στὴν καταχώρηση τῶν εἰκόνων μέσα στὸ ἀρχεῖο, ἀλλὰ σχεδὸν αὐτοματοποιημένη, ἀποσκοποῦσε στὸν, σὲ ὅσο τὸ δυνατόν ἐδρύτερον κλίμακα, ἐμπλουτισμὸ τῆς συλλογῆς.

Ἡ χρονικὴ περίοδος τὴν ὁποία ἐπρόκειτο νὰ καλύψει τὸ ἀρχεῖο προσωπογραφιῶν ἀντιστοιχοῦσε στὰ χρονικὰ ὄρια τῶν ἐνδιαφερόντων τῶν συνεργατῶν τοῦ Κέντρου: τουρκοκρατία, ἑλληνικὸς διαφωτισμὸς καὶ προπαρασκευὴ τοῦ Ἀγώνα, ἐπανάσταση, ἐλεύθερος βίος. Ὅπως συμβαίνει ὅμως πάντοτε μὲ τὶς ἐργασίες τοῦ Κέντρου τὰ χρονικὰ αὐτὰ ὄρια εἶναι περισσότερο ἐνδεικτικὰ καί, ὅπωςδήποτε, ὄχι περιοριστικά.

Ἡ συλλογὴ τοῦ ὕλικου εἶχε ἀρχίσει ἀπὸ πολὺ ἔνωρις χωρὶς νὰ ἔχει ὅμως ἀποτελέσει ἐξαρχῆς αὐτόνομη δραστηριότητα. Ἐσυνεχίσθηκε ἐπὶ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα μὲ βραδὺ ρυθμὸ καὶ στὸ ποσοστὸ πὸν ἐπέτρεπαν ἄλλες πλέον ἐπείγουσες ὑποχρεώσεις τοῦ Κέντρου. Ἡ συναγωγὴ τοῦ ὕλικου ἐπιταχύνθηκε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ 1967 καὶ ἡ ἐργασία προχωρεῖ μὲ κανονικὸ ρυθμὸ: οἱ φωτογραφίες πὸν ἔχουν συγκεντρωθεῖ ξεπερνοῦν τώρα τὶς 700. Χρησιμοποιοῦνται εἰδικὰ δελτία στὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτονται ἢ μικροταινία μαζὶ μὲ ἕνα θετικὸ της. Γιὰ τὸ ἴδιο πρόσωπο μπορεῖ νὰ καταχωρίζονται περισσότερες φωτογραφίες. Ἐπάνω στὸ δελτίο δηλώνονται, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὄνομα

τοῦ εἰκονιζομένου, καὶ στοιχεῖα γιὰ τὴν προέλευση τῶν φωτογραφιῶν. Ὑπάρχει ἐπίσης πρόβλεψη γιὰ παραπεμπτικὰ δελτία.

Αἰκατερίνη Κουμαριανοῦ

Σ Χ Ο Λ Ι Α

ΤΡΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Μὲ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, διοργανώνονται αὐτὸ τὸ καλοκαίρι τρία ἐνδιαφέροντα διεθνῆ συνέδρια: Τὸ Β' Διεθνὲς Συνέδριο Διαφωτισμοῦ (22-30 Αὐγούστου, St. Andrews, Σκωτία), τὸ Ε' Συνέδριο τῆς Association Internationale de Littérature Comparée (30 Αὐγούστου-5 Σεπτεμβρίου, Βελιγράδι) καὶ ἡ Συνάντηση τοῦ Βουκουρεστίου (11-12 Σεπτεμβρίου) στὰ πλαίσια τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Conseil International de la Philosophie et des Sciences Humaines, ὁργανισμοῦ πὸν συνεργάζεται στενά μὲ τὴν Οὐνέσκο.

Στὸ συνέδριο τοῦ St. Andrews, παράλληλα μὲ τὶς ἀνακρινώσεις τῶν συνέδρων, πρόσθετο ἐνδιαφέρον θὰ προσδώσῃ ἡ συζήτηση γιὰ τὸ καταστατικὸ καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς ὑπὸ ἴδρυσήν Διεθνοῦς Ἑταιρίας Μελέτης τοῦ ΙΗ' αἰ. Τὸ συνέδριο ἐξάλλου τοῦ Βελιγραδίου θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τρία γενικὰ θέματα: α) Τὰ λογοτεχνικὰ ρεύματα ὡς διεθνῆ φαινόμενα β) Προφορικὴ λογοτεχνία καὶ γραπτὴ λογοτεχνία καὶ γ) Οἱ σλαβικὲς λογοτεχνίαι καὶ οἱ μεταφράσεις τους σὺς ἄλλες λογοτεχνίαι. Ἀπὸ εἰδικὰ θέματα ἀναμένεται νὰ γίνων εἰσηγήσεις τῶν R. Escarpit γιὰ τὸ Δεξιλόγιο τῆς Λογοτεχνίας καὶ J. Voisine γιὰ τὸ Σχέδιο μᾶς Ἱστορίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Λογοτεχνίας, σχετικὰ μὲ τὸ ὁποῖο ἐζητήθησαν ἀπὸ πρὶν οἱ ἀπόψεις τῶν συνεδρων. Τέλος στὴν Συνάντησιν τοῦ Βουκουρεστίου, στὴν ὁποία θὰ μετασχον ἀντιπρόσωποι

ἀπὸ 13 διεθνεῖς ἐνώσεις, μέλη τοῦ CIPSH, ὡς θέμα τῶν συζητήσεων ὀρίσθηκε ἡ «παράδοση καὶ ἀνανέωση στὴν παιδεία τῶν χωρῶν τῆς Ν.Α. Εὐρώπης».

E. N. Φ.

WILLIAM ST. CLAIR, "LORD ELGIN AND THE MARBLES,, ΛΟΝΔΙΝΟ 1967

Μέσα στὸ παιχνίδι τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ Ἀγγλίας-Γαλλίας στὴν περιοχὴ τῆς Μεσογείου, στὸν φθίνοντα 18ο καὶ στὸν ἀρχόμενον 19ο αἰῶνα, οἱ ἑλληνικὲς ἀρχαιοτήτες συνιστοῦσαν ἰσχυρὸ πόλο ἐλξης γιὰ τοὺς διπλωματικούς ἐκπροσώπους τῶν δύο χωρῶν, οἱ ὅποιοι ὑπηρετοῦσαν στὴν ἀλλή τοῦ Σουλτάνου. Ἡ ἀπόκτηση καὶ μεταφορὰ ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων ἦταν καὶ μιὰ ἐνδειξη τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἐκάστοτε διπλωμάτη πρὸς ὄφελος τῆς χώρας του. Δύο εἶναι οἱ δεσπόζουσες φροσιογνωμίαι πὸν ἔχουν συνδέσει τὸ ὄνομά τους μὲ ὅ,τι γιὰ μιὰ μεγάλη μερίδα εὐαίσθητου κοινοῦ—μαζὶ καὶ ὁ Μπάνυρον—ἀπετέλεσε πράξη ἱεροσυλίας: ὁ γάλλος πρεσβευτὴς κόμης Choiseul-Gouffier καὶ ὁ ἄγγλος πρεσβευτὴς λόρδος Ἐλγιν Φυσικά τὸ κυνήγι αὐτῶν ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ ἡ συστηματικὴ ἀπογύμνωσις τῶν ἑλληνικῶν τόπων μὲ ἄλλη, ἐπίσης σημαντικὴ μερίδα ἀτόμων, τὸ εἶδε ὡς τὸ μέσο καὶ τὸ ἰσχυρὸ κίνητρο γιὰ μίαν, χωρὶς προηγούμενο, ἀνθήσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν σπουδῶν στὴ Δύση. Θὰ μπορούσε ἐξάλλου νὰ ὑπάρξει καὶ ὁ τρίτος ἰσχυρισμὸς, ὅτι ἡ παρουσία τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων, σὺς δυτικὲς